

ΑΝΤΩΝΙΟΥ Φ. ΚΑΝΑΚΗ, **Σύμμεικτα**, α') 'Αριστοτέλους Ὑμνος εἰς ἀρετήν, β') 'Οβιδίου Ἐπιστολαὶ ἠρωίδων, Ἐπιστολὴ ἑνδεκάτη «Ἡ Κανάκη πρὸς τὸν Μακαρέα», γ') Λουκιανοῦ Ἱστορία ἀληθῆς (Ταξίδιον εἰς τὴν σελήνην) βιβλία α' καὶ β', δ') Θεοκρίτου Σύριγξ (Τεχνοπαίγιον) : Κείμενον, μετάφρασις, σχόλια. Ἐν Σύρῳ 1970. Σχ. 8 σελ. 142.

Ὁ γνωστὸς παλαιὸς φιλόλογος Ἀντώνιος Κανάκης, ὁ ἐκδώσας ἤδη πέντε βιβλία κλασικῶν καὶ μετακλασικῶν ποιητῶν καὶ συγγραφέων, συνοδεύων πάντοτε τὰ κείμενα μὲ λαμπρὰν μετάφρασιν εἰς πεζὸν καὶ ἔμμετρον λόγον καὶ μὲ σχόλια καὶ πλούσια ὑπομνήματα, προσφέρει εἰς τὸ κοινὸν διὰ τοῦ παρόντος ἔργου του δείγματα τεσσάρων ἔτι ἐξαιρέτων λογοτεχνῶν τῆς ἀρχαιότητος.

Τὰ παρουσιάζει καὶ αὐτὰ μὲ τὴν γνωστὴν ἐπιστημονικὴν ἀρτιότητα ἐρμηνείας καὶ ὑπομνηματισμοῦ καὶ μὲ τὴν χάριν τῆς τε μεταφραστικῆς εἰς πεζὸν λόγον καὶ τῆς στιχουργικῆς δεινότητός του.

Τὸ πρῶτον τμήμα τοῦ βιβλίου του ἀναφέρεται εἰς τὸν ὑπέροχον Ὑμνον εἰς ἀρετὴν τοῦ Ἀριστοτέλους. Ἡ εἰσαγωγή καὶ τὰ σχόλια καθιστοῦν τὸν ὕμνον νοητὸν κατὰ πάντα, ἡ δὲ μετάφρασις εἰς πεζὸν καὶ εἰς στίχους τοῦ συγγραφέως μὲ παράλληλον παράθεσιν τῆς παλαιότερας μεταφράσεως τοῦ Ἡλ. Βουτιερίδη ἐπιτείνουν τὴν αἰσθητικὴν ἀπόλαυσιν τοῦ ἔργου.

Τὸ δεῦτερον τμήμα διὰ τῆς εἰσαγωγῆς του εἰς τὸν βίον τοῦ Ὀβιδίου καὶ εἰς τὰς διαφόρους «ἐπιστολάς τῶν ἠρωίδων» κατατοπίζει τὸν ἀναγνώστην εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆν ἐπιστολῆς τῆς Κανάκης πρὸς τὸν Μακαρέα, ὥστε καὶ ὁ μετρίως λατινομαθὴς ἀναγνώστης νὰ χαρῆ τὴν ποίησιν τοῦ Λατίνου ποιητοῦ μὲ τὴν ἀντιπαράθεσιν τῆς κατὰ λέξιν μεταφράσεως πρὸς τοὺς δεκαπεντασυλλάβους στίχους τοῦ συγγραφέως.

Τὸ τρίτον τμήμα, ὅπερ καὶ τὸ ἐκτενέστερον, καταλαμβάνον 100 σελίδας, ἀναφέρεται εἰς τοὺς δύο πρώτους λόγους τῆς «Ἀληθοῦς ἱστορίας» τοῦ χαριεστάτου Λουκιανοῦ. Τὸ ἔργον τοῦτο ἀνήκει ἐπὶ μέρους εἰς τὰ σήμερον λεγόμενα ἔργα ἐπιστημονικῆς φαντασίας, περιγράφον ταξίδιον εἰς τὴν Σελήνην καὶ τὸν οὐρανόν. Ἐπὶ μέρους ὅμως περιγράφει φανταστικῶς τὸν βίον τῶν νεκρῶν εἰς τὰς νήσους τῶν μακάρων καὶ τὸν Τάρταρον, ἐν εἴδει εἰρωνείας πρὸς τὰ ὑπὸ διαφόρων παλαιότερων του συγγραφέων ἀναφερόμενα μυθώδη καὶ παράδοξα περιστατικά. Τὸ κείμενον διασαφεῖται ὄχι μόνον μὲ τὴν εἰσαγωγὴν καὶ τὴν εὐνόητον μετάφρασιν, ἀλλὰ καὶ μὲ τὸ πλούσιον ὑπόμνημα, εἰς τὸ ὁποῖον ἐπεξηγοῦνται πάντα τὰ ἱστορικά, μυθολογικά, γεωγραφικά καὶ τὰ ἄλλα πραγματολογικά στοιχεῖα τοῦ κειμένου.

Τὸ τέταρτον τμήμα ἀναφέρεται εἰς τὴν Σύριγγα τοῦ Θεοκρίτου, τὸ λογοπαικτικὸν καὶ ἀστεῖον ποίημα μὲ τοὺς συλλαβικῶς ἀνίσους καὶ προοδευτικῶς σμικρνομένους κατ' ἕκτασιν 20 στίχους, ὧν ὁ πρῶτος ἐξάμετρος δακτυλικὸς ἀκατάληκτος καὶ ὁ τελευταῖος δίμετρος δακτυλικὸς καταληκτικὸς. Ἡ γραπτὴ διάταξις τῶν στίχων δίδει τὴν παράστασιν τοῦ σχήματος μιᾶς μουσικῆς σύριγγος, δὲν ἀποκλείεται δὲ οἱ στίχοι νὰ ἦσαν ἐπιγεγραμμένοι ἐπὶ τῶν ἰσαρίθμων ἀνίσων αὐλῶν μιᾶς σύριγγος ἀναθεθεμένης εἰς τὸν θεὸν Πᾶνα. Τὸ στρυφνόν, γρι-

